

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος**

Όνομα αξιολογούμενου:

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΣΟΥΜΠΟΥΡΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών**Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:**

ΠΡΑΚΤΙΚΟ - ΣΟΥΜΠΟΥΡΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1ΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ - ΣΟΥΜΠΟΥΡΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

18/02/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ - ΣΟΥΜΠΟΥΡΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

25/02/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών αποσκοπεί στη βελτίωση του εκπαιδευτικού τους έργου και κατ' επέκταση της ποιότητας του παρεχόμενου διδακτικού, παιδαγωγικού και υποστηρικτικού έργου στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης. Έχει πρωτίστως αναστοχαστικό και διαμορφωτικό χαρακτήρα, θέτοντας στο επίκεντρο την αυτοβελτίωση του εκπαιδευτικού και τη συνεχιζόμενη και ολιστική επαγγελματική του εξέλιξη [ΚΥΑ αριθμ.9950/ΓΔ5/27-1-2023 (ΦΕΚ 388)]. Η παρούσα αξιολόγηση της εκπαιδευτικού κ. Σούμπουρου Αικατερίνης (ΠΕ70) εστιάζει στο πεδίο Α1, όπου περιγράφεται η διδασκαλία της στη γενική και ειδική διδακτική των γνωστικών αντικειμένων. Η συνάντηση προετοιμασίας, μεταξύ αξιολογήτριας-Συμβούλου Εκπαίδευσης κ. Παπαγεωργίου Αικατερίνης και αξιολογούμενης-δασκάλας (ΠΕ70) κ. Σούμπουρου Αικατερίνης, πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 5/2/2026 και ώρα 9.00', στο 10ο Δημοτικό Σχολείο Βέροιας. Συζητήθηκαν θέματα αναφορικά με τις παρατηρήσεις δύο διδασκαλιών που αφορούν τη γενική και ειδική διδακτική του μαθήματος της Ιστορίας, Γ' τάξης. Ειδικότερα, συζητήθηκαν η διαδικασία της αξιολόγησης, τα κριτήρια, τα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα, οι στόχοι της διδασκαλίας, η εστίαση, η μεθοδολογία, οι πρακτικές και τα εργαλεία, η ανατροφοδότηση του γνωστικού αντικειμένου, οι ιδιαιτερότητες του μαθητικού δυναμικού του Γ1 τμήματος και της σχολικής μονάδας. Η απόφαση πάρθηκε, από κοινού, να πραγματοποιηθεί η 1η διδασκαλία την Τετάρτη 18/2/2026 και ώρα 10.45' (4η διδακτική ώρα), στο 10ο Δημοτικό Σχολείο για μία διδακτική ώρα. Με πρόταση της αξιολογούμενης έγινε η επιλογή του μαθήματος της Ιστορίας, Ενότητα 6: Στον Αίολο, στους Λαιστρυγόνες και στο νησί της Κίρκης, Μάθημα 2. Η 2η διδασκαλία αποφασίστηκε να πραγματοποιηθεί την Τετάρτη

25/2/2026 και ώρα 8.15'(1η διδακτική ώρα), στο 10ο Δημοτικό Σχολείο Βέροιας για μία διδακτική ώρα. Με πρόταση της αξιολογούμενης έγινε η επιλογή του μαθήματος της Ιστορίας Ενότητα 6: Στο νησί του Ήλιου, στο νησί της Καλυψώς και στο νησί των Φαιάκων, Μάθημα 4, όπου η αξιολογούμενη διδάσκει ως υπεύθυνη δασκάλα του Γ1 τμήματος του σχολείου. Κατά την παρακολούθηση των δύο διδασκαλιών διαπιστώθηκαν τα παρακάτω: Προετοιμασία διδασκαλίας: Οι δύο διδασκαλίες έλαβαν χώρα στην αίθουσα του Γ1 τμήματος του σχολείου. Η πρώτη διδασκαλία αφορούσε το μάθημα «Στον Αίολο, στους Λαιστρυγόνες και στο νησί της Κίρκης», ενώ η δεύτερη διδασκαλία στο μάθημα «Στο νησί του Ήλιου, στο νησί της Καλυψώς και στο νησί των Φαιάκων». Και στις δύο περιπτώσεις το διδακτικό αντικείμενο εντάσσεται στη μυθολογική αφήγηση της Οδύσσειας, η οποία αποτελεί σημαντικό στοιχείο της πολιτισμικής και ιστορικής παιδείας των μαθητών/τριών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Το τμήμα στο οποίο πραγματοποιήθηκαν οι διδασκαλίες αποτελείται από δεκαπέντε μαθητές και μαθήτριες. Το κλίμα της τάξης χαρακτηρίστηκε από συνεργασία και θετική στάση απέναντι στη μαθησιακή διαδικασία. Στην τάξη φοιτούν, επίσης, μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, γεγονός που κατέστησε αναγκαία την εφαρμογή πρακτικών διαφοροποιημένης διδασκαλίας και συμπεριληπτικής παιδαγωγικής. Η εκπαιδευτικός έλαβε υπόψη τις ιδιαιτερές αυτές ανάγκες, οργανώνοντας τη διδασκαλία με τρόπο που ενίσχυσε τη συμμετοχή όλων των μαθητών/τριών. Προετοιμασία της διδασκαλίας Η προετοιμασία της διδασκαλίας από την εκπαιδευτικό χαρακτηρίστηκε από συστηματικότητα, παιδαγωγική οργάνωση και σαφή προσανατολισμό στους μαθησιακούς στόχους του Αναλυτικού Προγράμματος Σπουδών. Καταρχάς, παρατηρήθηκε σαφής διατύπωση των διδακτικών στόχων, οι οποίοι κάλυπταν γνωστικές και κοινωνικοσυναισθηματικές διαστάσεις της μάθησης. Στην πρώτη διδασκαλία, οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να αφηγηθούν με σωστή χρονική ακολουθία τις περιπέτειες του Οδυσσέα στο νησί του Αιόλου, στους Λαιστρυγόνες και στο νησί της Κίρκης, να αναγνωρίσουν τα χαρακτηριστικά των μυθικών προσώπων και να κατανοήσουν τις δοκιμασίες που αντιμετώπισε ο ήρωας. Στη δεύτερη διδασκαλία, οι στόχοι επεκτάθηκαν στην κατανόηση των γεγονότων στα νησιά του Ήλιου, της Καλυψώς και των Φαιάκων, στην ανάπτυξη δεξιοτήτων αφήγησης και συνεργασίας και στην καλλιέργεια ενσυναίσθησης ως προς τις επιλογές των ηρώων. Η διατύπωση των στόχων ανταποκρίθηκε στις αρχές της σύγχρονης διδακτικής, σύμφωνα με τις οποίες η διδασκαλία πρέπει να συνδέει τη γνώση με την ανάπτυξη δεξιοτήτων και στάσεων. Η σύνδεση αυτή υπήρξε εμφανής στις δραστηριότητες που σχεδιάστηκαν, οι οποίες δεν περιορίστηκαν στην απομνημόνευση πληροφοριών, αλλά ενίσχυσαν την κατανόηση, την κριτική σκέψη και τη δημιουργική έκφραση των μαθητών/τριών. Η οργάνωση των δραστηριοτήτων παρουσίασε, επίσης, υψηλό βαθμό παιδαγωγικής συνοχής. Και στις δύο διδασκαλίες, ακολουθήθηκε μια δομημένη πορεία που περιλάμβανε αφόρμηση, παρουσίαση του νέου υλικού, ομαδικές δραστηριότητες και φάση εμπέδωσης. Για παράδειγμα, στην πρώτη διδασκαλία, η αφόρμηση βασίστηκε στην αναγνώριση εικόνων από το σχολικό βιβλίο και στη σύνδεση με προηγούμενες περιπέτειες του Οδυσσέα. Η διαδικασία αυτή ενεργοποίησε τις προϋπάρχουσες γνώσεις των μαθητών/τριών, στοιχείο που σύμφωνα με τη θεωρία της εποικοδομητικής μάθησης αποτελεί βασική προϋπόθεση για την οικοδόμηση νέας γνώσης (Piaget, Bruner). Σημαντικό στοιχείο της προετοιμασίας αποτέλεσε η αξιοποίηση ποικίλων διδακτικών μέσων και υλικών. Στην πρώτη διδασκαλία, χρησιμοποιήθηκαν εικόνες, χάρτης του ταξιδιού του Οδυσσέα, βίντεο και φυλλάδια εργασίας. Ο χάρτης λειτούργησε ως οπτικό εργαλείο που βοήθησε τους/τις μαθητές/τριες να οργανώσουν χωρικά τις πληροφορίες της αφήγησης και να κατανοήσουν τη διαδρομή του ήρωα. Στη δεύτερη διδασκαλία, αξιοποιήθηκαν εικονογραφημένα φυλλάδια εργασίας με σύννεφα διαλόγου, τα οποία λειτούργησαν ως «διδακτική σκαλωσιά» (scaffolding) για τη διαμόρφωση αφηγηματικού λόγου από τους/τις μαθητές/τριες. Παράλληλα, η εκπαιδευτικός εφάρμοσε πρακτικές διαφοροποιημένης μάθησης. Η χρήση βίντεο, εικόνων και δραματοποίησης διευκόλυνε μαθητές που αντιμετώπιζαν δυσκολίες ανάγνωσης ή κατανόησης κειμένου. Ειδικότερα, η προβολή βίντεο, κατά την αφήγηση της ιστορίας, επέτρεψε στους/στις μαθητές/τριες με μαθησιακές δυσκολίες να κατανοήσουν το περιεχόμενο μέσα από οπτικοακουστικά ερεθίσματα. Η διαφοροποίηση ενισχύθηκε, επίσης, μέσω της οργάνωσης της τάξης σε ομάδες και της ανάθεσης διαφορετικών ρόλων στους/στις μαθητές/τριες (συντονιστής, γραφέας, παρουσιαστής, παρατηρητής). Η πρακτική αυτή συνέβαλε στη συμμετοχή όλων των μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία και ανταποκρίθηκε στις αρχές της συμπεριληπτικής εκπαίδευσης. Συνολικά, η προετοιμασία της διδασκαλίας κρίθηκε πολύ ικανοποιητική, καθώς χαρακτηρίστηκε από σαφή στοχοθεσία, συνεκτικότητα δραστηριοτήτων, αξιοποίηση εποπτικών μέσων και πρόβλεψη διαφοροποιημένων μαθησιακών διαδρομών. Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο Η ετοιμότητα της εκπαιδευτικού ως προς το γνωστικό αντικείμενο αποτυπώθηκε τόσο στην επιστημονική εγκυρότητα της διδασκαλίας όσο και στην ικανότητά της να μετασχηματίζει το γνωστικό περιεχόμενο σε μορφή κατάλληλη για την ηλικία και τις ανάγκες των μαθητών/τριών. Κατά τη διάρκεια των διδασκαλιών, η εκπαιδευτικός παρουσίασε τις περιπέτειες της Οδύσσειας με τρόπο που διατήρησε τη βασική δομή του μύθου, ενώ παράλληλα προσάρμοσε τη γλώσσα και τις εξηγήσεις στο επίπεδο κατανόησης των μαθητών/τριών της Γ' Δημοτικού. Η αφήγηση των επεισοδίων έγινε με σαφήνεια και συνοχή, γεγονός που διευκόλυνε τους/τις μαθητές/τριες να παρακολουθήσουν τη διαδοχή των γεγονότων. Ενδεικτικό παράδειγμα αποτέλεσε η συζήτηση γύρω από το επεισόδιο του Αιόλου. Η εκπαιδευτικός δεν περιορίστηκε στην απλή αναφορά του γεγονότος, αλλά προέτρεψε τους/τις μαθητές/τριες να αναστοχαστούν σχετικά με τις έννοιες της

απληστίας και της απειθαρχίας που οδήγησαν στο άνοιγμα του ασκού των ανέμων. Με τον τρόπο αυτό, η μυθολογική αφήγηση μετατράπηκε σε ευκαιρία αβίαστης ηθικής και αξιακής διερεύνησης. Ανάλογη προσέγγιση ακολουθήθηκε και στη διδασκαλία του επεισοδίου της Κίρκης, όπου οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να αναλύσουν τη μεταμόρφωση των συντρόφων του Οδυσσέα και τον ρόλο του θεού Ερμή στην προστασία του ήρωα. Η εστίαση αυτή βοήθησε τους/τις μαθητές/τριες να κατανοήσουν τη δομή των μυθολογικών αφηγήσεων και τη λειτουργία των θεϊκών παρεμβάσεων. Στη δεύτερη διδασκαλία, η εκπαιδευτικός επέκτεινε τη συζήτηση στις συναισθηματικές και ηθικές διαστάσεις της ιστορίας. Η ερώτηση «Τι νομίζετε ότι νιώθει εδώ ο Οδυσσέας;» ενθάρρυνε τους/τις μαθητές/τριες να αναπτύξουν ενσυναίσθηση και να συνδέσουν τα γεγονότα με τα συναισθήματα των χαρακτήρων. Η πρακτική αυτή συνδέεται με τις αρχές της κοινωνικοσυναισθηματικής εκπαίδευσης με εργαλείο την αφηγηματική μάθηση. Η χρήση του χάρτη του ταξιδιού του Οδυσσέα αποτέλεσε, επίσης, σημαντικό στοιχείο διδακτικού μετασχηματισμού της γνώσης. Μέσα από την οπτική απεικόνιση της διαδρομής, οι μαθητές/τριες κατανόησαν καλύτερα την πορεία του ήρωα και τις δυσκολίες που αντιμετώπισε κατά την επιστροφή του στην Ιθάκη. Συνεπώς, η εκπαιδευτικός επέδειξε επαρκή επιστημονική γνώση του αντικειμένου και ικανότητα προσαρμογής του στο επίπεδο των μαθητών/τριών, στοιχείο που αποτέλεσε βασική προϋπόθεση για την αποτελεσματική διδασκαλία. Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές Η διδακτική μεθοδολογία που εφαρμόστηκε στις δύο διδασκαλίες βασίστηκε σε συμμετοχικές και ενεργητικές μορφές μάθησης, οι οποίες προήγαγαν την ενεργό εμπλοκή των μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία. Κεντρική θέση κατείχε η ομαδοσυνεργατική μάθηση. Οι μαθητές/τριες εργάστηκαν σε ομάδες τεσσάρων ή τριών ατόμων, γεγονός που ενίσχυσε τη συνεργασία και την αλληλεπίδραση μεταξύ τους. Σύμφωνα με τη θεωρία της κοινωνικοπολιτισμικής μάθησης του Vygotsky, η γνώση οικοδομείται μέσα από τη συνεργασία και την κοινωνική αλληλεπίδραση. Η εφαρμογή της ομαδικής εργασίας στις δραστηριότητες των φύλλων εργασίας και των εικονογραφημένων ιστοριών ενίσχυσε ακριβώς αυτή τη διάσταση της μάθησης. Στην πρώτη διδασκαλία, οι ομάδες εργάστηκαν πάνω σε φυλλάδια εργασίας που περιλάμβαναν δραστηριότητες αντιστοίχισης, σωστού-λάθους και επιλογής απαντήσεων. Οι δραστηριότητες αυτές λειτούργησαν ως διαμορφωτική αξιολόγηση και επέτρεψαν στους/στις μαθητές/τριες να ελέγξουν την κατανόησή τους. Επιπλέον, το διαδικτυακό κουίζ που χρησιμοποιήθηκε λειτούργησε ως μέσο επανάληψης και εμπέδωσης των γνώσεων, αξιοποιώντας το λεγόμενο «φαινόμενο της δοκιμασίας», σύμφωνα με το οποίο η ανάκληση πληροφοριών ενισχύει τη μνήμη. Η δραματοποίηση των περιπετειών του Οδυσσέα αποτέλεσε, επίσης, σημαντική διδακτική πρακτική. Μέσα από το θεατρικό δρώμενο, οι μαθητές/τριες ανέλαβαν ρόλους, εξέφρασαν συναισθήματα και βίωσαν την αφήγηση με σωματικό και συναισθηματικό τρόπο. Η δραστηριότητα αυτή ενίσχυσε τη βιωματική μάθηση και συνδέθηκε με τις παιδαγωγικές αντιλήψεις του Dewey για τη μάθηση μέσω της εμπειρίας. Στη δεύτερη διδασκαλία, εφαρμόστηκε η τεχνική της εικονογραφημένης ιστορίας με σύννεφα διαλόγου. Οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να δημιουργήσουν διαλόγους για τους χαρακτήρες των σκηνών, γεγονός που ενίσχυσε τη δημιουργική γραφή και την κατανόηση των γεγονότων. Ο περιορισμένος χώρος με τα σύννεφα διαλόγου λειτούργησε ως παιδαγωγικός περιορισμός που ώθησε τους/τις μαθητές/τριες να διατυπώσουν σύντομες και ουσιαστικές προτάσεις. Ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα είναι, επίσης, η ανάθεση συγκεκριμένων ρόλων μέσα στις ομάδες. Ο συντονιστής οργάνωσε τη συζήτηση, ο γραφέας κατέγραψε τις ιδέες, ο παρουσιαστής παρουσίασε την εργασία της ομάδας και ο παρατηρητής παρακολούθησε τη συμμετοχή των μελών. Η πρακτική αυτή ενίσχυσε την υπευθυνότητα των μαθητών/τριών και προήγαγε τον διαμαθητικό διάλογο. Σημαντικό στοιχείο της διδακτικής πρακτικής αποτέλεσε, επίσης, η αξιοποίηση της τεχνολογίας και των ψηφιακών εργαλείων. Η χρήση βίντεο, ψηφιακών κουίζ και προβολής εικόνων συνέβαλε στην ενίσχυση του ενδιαφέροντος των μαθητών/τριών και στην ανάπτυξη του ψηφιακού γραμματισμού. Συνολικά, η διδακτική μεθοδολογία χαρακτηρίστηκε από ποικιλία τεχνικών, ενεργητική συμμετοχή των μαθητών/τριών και αξιοποίηση σύγχρονων παιδαγωγικών προσεγγίσεων. Παιδαγωγικό κλίμα μάθησης και διαχείριση της τάξης Το παιδαγωγικό κλίμα που διαμορφώθηκε κατά τη διάρκεια των διδασκαλιών ήταν ευχάριστο και υποστηρικτικό για τη μάθηση. Η έναρξη του μαθήματος δόθηκε με τραγούδι και την «καλημέρα» σε διάφορες γλώσσες, προκαταβάλλοντας θετικά την ατμόσφαιρα της τάξης. Η εκπαιδευτικός προώθησε την αλληλοεκτίμηση και τον σεβασμό μεταξύ των μαθητών/τριών, δημιουργώντας ένα περιβάλλον στο οποίο όλα τα παιδιά αισθάνονταν ασφαλείς να εκφράσουν τις απόψεις τους. Η οργάνωση της τάξης σε ομάδες ενίσχυσε την αλληλεπίδραση και την αλληλοβοήθεια μεταξύ των μαθητών/τριών. Ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε η ενσωμάτωση των μαθητών/τριών με μαθησιακές δυσκολίες στις ομαδικές δραστηριότητες, γεγονός που συνέβαλε στην αποδοχή της διαφορετικότητας και στην ανάπτυξη συνεργατικού πνεύματος. Η εκπαιδευτικός ενθάρρυνε τον διάλογο και τη συμμετοχή όλων των μαθητών/τριών. Οι ερωτήσεις που έθεσε λειτούργησαν ως κίνητρα σκέψης και διερεύνησης, ενώ οι απαντήσεις των μαθητών/τριών αντιμετωπίστηκαν με σεβασμό και θετική ανατροφοδότηση. Παράλληλα, η χρήση βιωματικών δραστηριοτήτων, όπως το θεατρικό και η παντομίμα, συνέβαλε στη δημιουργία ενός δυναμικού μαθησιακού περιβάλλοντος. Οι μαθητές/τριες είχαν την ευκαιρία να εκφραστούν δημιουργικά και να αναπτύξουν κοινωνικές δεξιότητες, όπως η συνεργασία και η επικοινωνία. Η διαχείριση της τάξης ήταν αποτελεσματική, καθώς η εκπαιδευτικός διατήρησε την προσοχή των μαθητών/τριών καθ' όλη τη διάρκεια και οργάνωσε τον χρόνο των δραστηριοτήτων με ισορροπημένο τρόπο. Η εκπαιδευτικός

ενσωμάτωσε στη διδακτική διαδικασία πρακτικές που ενίσχυσαν τον αναστοχασμό και την αυτοαξιολόγηση των μαθητών/τριών. Στη δεύτερη διδασκαλία, χρησιμοποιήθηκε φύλλο αυτοαξιολόγησης ομάδας, στο οποίο οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να αξιολογήσουν την κατανόηση των γεγονότων, τη συνεργασία τους και τη συμμετοχή τους στην παρουσίαση της εργασίας. Η πρακτική αυτή συνέβαλε στην ανάπτυξη μεταγνωστικών δεξιοτήτων, καθώς οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να αναστοχαστούν σχετικά με τη μαθησιακή τους διαδικασία. Παράλληλα, παρείχε στην εκπαιδευτικό πληροφορίες για την αποτελεσματικότητα των διδακτικών της επιλογών. Αναστοχασμός της διδασκαλίας και αυτοαξιολόγηση Η εκπαιδευτικός επέδειξε υψηλό επίπεδο επαγγελματικής επάρκειας στον σχεδιασμό και την υλοποίηση της διδασκαλίας, αξιοποιώντας ενεργητικές διδακτικές πρακτικές και δημιουργώντας ένα θετικό μαθησιακό περιβάλλον. Η χρήση ομαδοσυνεργατικών δραστηριοτήτων, η αξιοποίηση ψηφιακών μέσων, η εφαρμογή βιωματικών τεχνικών, όπως η δραματοποίηση, και η πρόβλεψη διαδικασιών αυτοαξιολόγησης των μαθητών/τριών αποτέλεσαν στοιχεία που ενίσχυσαν την ποιότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε η προσπάθεια της εκπαιδευτικού να προσαρμόσει τη διδασκαλία στις ανάγκες όλων των μαθητών/τριών, εφαρμόζοντας πρακτικές διαφοροποιημένης διδασκαλίας και συμπεριληπτικής εκπαίδευσης. Η εκπαιδευτικός αναγνώρισε τη σημασία του αναστοχασμού ως βασικού στοιχείου της παιδαγωγικής πρακτικής. Ήταν ευγενική και δεκτική κατά την αναστοχαστική συζήτηση και επισήμανε την προσοχή της στην καλύτερη διαχείριση του χρόνου, εστιάζοντας στις βασικές έννοιες της κάθε ενότητας. Λαμβάνοντας υπόψη: • τις αναφερόμενες παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης (Πεδίο Α1), • την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης στον ηλεκτρονικό ατομικό φάκελο της εκπαιδευτικού, • την υπηρεσιακή θητεία της (24 χρόνια), σε πολυθέσια και ολιγοθέσια σχολεία, σε θέση προϊσταμένης σε 5/θέσιο σχολείο, • την οργάνωση σχολικών δραστηριοτήτων και συνεργασιών με διάφορους φορείς, • την παιδαγωγική αξιοποίηση της τεχνολογίας στη διδασκαλία, • τις ακαδημαϊκές σπουδές της (πιστοποίηση ΤΠΕ- Β1 επίπεδο, παιδαγωγική κατάρτιση-επιμορφώσεις, παρακολουθήσεις συνεδρίων, σεμιναρίων, ενδοσχολικών επιμορφώσεων), • καταλήγουμε ότι το εκπαιδευτικό της έργο είναι «εξαιρετικό» στην άσκηση της διδακτικής διαδικασίας. Με βάση τα παραπάνω, το διδακτικό έργο της εκπαιδευτικού συνέβαλε ουσιαστικά στην προώθηση της ενεργητικής μάθησης και της παιδαγωγικής ποιότητας στην τάξη. Η εκπαιδευτικός κ. Σούμπουρου Αικατερίνη λειτουργεί με επαγγελματική υπευθυνότητα και παιδαγωγική ευαισθησία επιτυγχάνοντας συνθήκες συνεργατικής μάθησης για τους/τις μαθητές/τριες του Δημοτικού.